

ויצא לאור
על ידי ועד כפר ח'ב'ך
ארה'ק ת'ז'

ב'ה

נשמרת אודיתא

גילון 305 • ערך שבת קדש פרעשת כי-תשא, ט' אדר שבוע פורים תשע"ח

מעשה בשלולה ילדים שחו בבית הספר...

חברה שפוזאת

אבא/אמא: לריגל שושן פורים שחל בערב שבת, נלמד הימים על המספר
המיוחד של פורים בחנוך ילדים ישראל.

ומעשה שהיה כבר היה:

המן הרשות ובני חברתו פועלים ברוחבות שושן הבירה צוהלים
ושמהנים. לא, הם לא שתו בירה. הם חסכו עשרה אלףים בכרכ'סה!
אבל לא רק בגין זה הם שמחים, אלא בעצם בגין האגרות החותומות
שהם מחזיקים ביד. אגרות שישלחו פקר לכל העולים, חותמות בידי
המלך אחשוריוש ובchan צו נשיאותי המאשר להshedid להרג ולאבד,
היה לא תהיה, את עם ישראל. והרשות הזה הולך לו זכות ושמחה. אך
כמו תמיד, גם עכשו מרדכי יהודי זהה תיב' קקלל לו את החגינה...

אל תיראו!

ילד/ילדה: מרדכי שהיה מבאי ארמן המלך, ידע במוחו על הגזרה
האימה. הוא פגש שלולה ילדים "תינוקות של בית רבן" ששבו מבית
הספר ("ח'יך'ר' או ה'פלמוד תורה"), ובכך מכל אחד מהם: "פסק לי
פסוקך", אמר לי בבקשה מה למדת היום. השיבו לו הילדי שלולה
פסוקים מקרים מודע. הראשון אמר: "אל תירא מפחד פתאם וממשת
רשעים כי תבא". השני אמר: זה הפסוק עמו יצאת היום מבית הספר
- "עזו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל". השלישי אמר:
"עוד זקנה אני הוא ועוד שיבת אמי אסבל, אני עשתי ואני אשא ואני
אסבל ואמליט".

מרדכי שמע את תשובותיהם של ילדים החמד ושמחה שמחה גדולה.
המן שדוקא צפה לראות את מרדכי אבל וחיפוי ראש, השותם למראה
שמחתו הרבה ושאל אותו: לשמחה מה זו עוזה? השיב לו מרדכי:
אני שמח על הבשורות הטובות שברשו לי אותך ילדים, שאיני צריך
לפחד מעצה הרבה... עס קמן בעס גודול וראה לשלם ידו תחלה
בילד ישראל.

ברית-המועצות, י"ז באדר תש"ג.

הרדי הפלמ"ת היוצא בהודעה דרמטית על כה ש"המניג הנערץ סטליון"
חולה קשות ואף אבד את הכרתו. בברית-המועצות של אותם ימים אין מקובל לשתח את האבור במידע כלשהו
על מוחלו של המנגיג. לאור זאת מניחים רבים כי למעשה סטליון כבר איןנו
בין החיים וכי ההודעה על מוחלו נועדה להזכיר את האבור לקראת ההודעה
הבא - על מותה.

ואכן, בחלוף כיממה מוסרים קל-התקשרות הסובייטיים הודעה מסדרת על
מוות של המנגיג, כבר "לפנוי יומם". סبات הפוט אנה נמסרת והיא נותרת
לוטה בערפל.

תיהה סبات הפוט אשר תהיה, יהודי ברית-המועצות יכולם לנשム לרווחה...
מוות הרוון שם קץ לעילית הרופאים' וmbtel את משפט-הראוה שתקנו
לهم. תכנית הגירוש המטורפת של יהודי המדינה לבירוביגן - נגזה אף היא.

*

ואלו חסידי חב"ד? הם עושים אחד ועוד אחד' וחתמונה מתחלת להתבהר:
סטליין מת במוציאי פורים, בדיק באותן שעות שבחן ספר הרב מה שספר
ושתקה כל כל קרא בהתרגשות, "הוא רע! הוא רע! הוא רע!".

לחסדים אין כל ספק, כי הפור נפל בעצומה של התנודות עם הרב.

וכך, אלפיים וארבע-מאות שנים לאחר מפלת המן הרשות, מתרחש שוב נס-
פורים: סטליין ציד כל היהודים חשב על היהודים לאבדם" והעיל עלייהם
עלילה מרושעת. אך מרדכי הצדיק של דוננו פעל אצל מלך-מלך-
הפלחים הקדוש-ברוך-הוא - והוא בטול את "מחשבתך הרעה אשר חשב על
היהודים". מתוך זאת חmitt את הצורך עצמו, ו"לייהודים היה אורה ושמחה
וששן ויקר".

לע"נ
הר"ח הרב אברהם חיים בן
הר"ץ הרב יהושע אשר ע"ה רוטבלאט
נלב"ע י"ט אדר תשע"ג

נדפס ע"י ולוזכות משפחת רוטבלאט
להצלחה רבה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות

להקדשות ולמנויים להערות והארות ניתן לפנות (בהודעות) למס' 052-3017770

גילון 305 כי-תשא - שושן פורים

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

ככל התנודות מהסוג זהה, פותח הרב באמירת מאמר-חסידות.
לאחר מכן עובר הרב לדבר על משמעותם הרוחנית של ימי הפורים.
התנודות נמשכת שעوت מס' פ"ג, כאשר בין שיחת מנוגנים
החסדים נגוני שמחה והתעוררות, אומרם 'לח'ים' לרב'י וגם איש
לרעיה.

השעה היא כבר שעת לילה מוחרת מאוד. פניו של הרב עוטות
לפתע ארשת רצינית ביותר ולפי כל הסימנים נראה כי הוא מכין
את עצמו לחזרת מאמר-חסידות נוספת. שני מאמר-חסידות באotta
התנודות?! משתאים החסדים.

ההשערה במקום והרב פותח ומספר:

הדבר ארע בתקופת המהפקה הקומוניסטית ברוסיה, זמן קוצר לאחר
הפלת הקיסר מהשלטונו. באותו זמן גערכו ברוחבי רוסיה בחירות
להנאה החדש, וככוז-קדשת אדר' הרש"ב נשבתו עדן הורה
לחסדים להשתף בבחירה אלה.

כששמע חסיד פלוני, שבתיו הרגילים היה מנטק לגמרי מענייני
העולם-הזה, על הזרת הרב, הוא לא הפסיק וביום הבהירות פנה
לaczبع. החסיד לא נגע להצבעה כלל מלי חובה אורה, אלא כאל
מלוי הורה קדושה של הרב. מסתבה קדושה של הרב. טבל עצמו במקונה, חגר אבן ויצא בחליל וברעה לקים את מצות
הרב.

בגיאו למשך הצבעה, הבחן החסיד בחבורה של אנשים העומדת
ימכרים "הוא רה! הוא רה!". זאת היה קריית עידוד מתקבלת,
שהפנמה אל המעדן המעדן על אנשי אותה החבורה.
אולם החסיד שלא הבין כלל במה מדובר, היה בטוח כי מדבר בקריית
"הוא רע! הוא רע! הוא רע!" המכונת אל הקיסר המודת. האטרוף אף
החסיד גם הוא אל הקרייה והכיר עם בני אותה חבורה - "הוא רע!
הוא רע! הוא רע!..."

את דבריו חותם הרב בקרייה משלשת: "הוא רע! הוא רע! הוא רע!".
הנוכחים בתנודות קולטים כי אין מדבר בסיפור ההיסטורי פמים,
אלך הרב מבקש לפעל דבר-מה באטען הנסיבות הופיעו ותנו. ואז, מתוך
התרגשות גדולה, כמהים כל החסדים על רגילים ומכרים יחדו
שלוש פעמים: "הוא רע! הוא רע! הוא רע!..."

פניו הרצינות של הרב והאפן שבו הוא ספר קדם לכון את הספר,
מחזקות אצל הנוכחים את התהוויה, כי באותן דקות פועל הרב
דברים נשגבים בעלי משמעות נסתרת...

לפתע מוקם הרב את ראשו הקדוש ופותח באמירת מאמר-חסידות
שני באotta התנודות, מאמר דבורי-המתחיל "על פן קראו ל'ים
האליה פורים על שם הפור".

*

